

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE PL.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și strălucitate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Ozeră garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile neprimite nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.

Nr. 147.

Luni, Marți 7 (19) Iulie.

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a început un nou abonament pe triloniul Iulie, August și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și prieteni ai foiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„șese „ 6 „

„un an 12 „

Pentru România și strălucitate:

pe trei luni 10 franci

„șese „ 20 „

„un an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cupon numărul fâșiei sub care au primită diarul.

Domnii cari se vor abona din nou se binevoiesc a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașov, 6 Iulie 1887.

Nu trece o zi, fără ca să primim din ținuturile ardelenesci, bănățene și ungurești locuitori de Români plângeri, că bieții oameni sunt prizonieri pentru simțimentele lor naționale, că li se amenință școlile și se pun piedeci instrucțiunii românești, că se calcă drepturile comunelor, că se comit cele mai mari abuzuri și nedreptăți în contra drepturilor și a libertății individuale, că se despoiază prin tot felul de apucături violente și prin acte de forță brutală țărani nostri de averea lor, aruncați fiind în brațele miseriei și ale desnădăjduirii ș. a. ș. a.

Tote acestea fapte le înregistrăm zilnic, dăr niciodată nu ni s'a dat ocazia sub „glosul” regimul de aproape 12 ani al lui Tisza să putem dice: abuzul celi și celi se nedreptatea ceea și ceea comisă în contra Românilor din cutare comună au fost reparate prin intervențiunea guvernului, căruia i-au venit la cunoștință.

Acăsta aparițiune este ne mai pomenită în viața statelor constituționale. În ori și ce țară din Europa, ce stă sub regim constituțional, se ține cont mai multă sau mai puțin de opinia publică și decă presa, fiă de ori ce color, denunță abuzuri și fapte de vedită nedreptate și ilegalitate, guvernele respective ordonă a se face anchetă și arată astfel cel puțin bunavoința de a delătura abuzurile și nedreptățile. În foile din România cetim foarte adeseori, că guvernul anchetă diferite cazuri, ce se denunță prin presă și în acăsta privință nu se face deosebire între foile opoziționale și guvernamentale.

Regimul „strălucit”, al lui Tisza nu cunoște acăsta sau în casul cel mai bun el cunoște când îi vine la socotă numai o opinie publică, ce se manifestă în colonele foilor maghiare, de foile nemaghiare însă nici că vrea să audă.

Ce se întâmplă acum?

Foile ungurești sunt așa de dușmănoase față cu noi, încât cu intențiune ignoră ori și ce fapt comis de organele publice în potriua Românilor. Fiă vorbă de politică, ori de școlă, ori de biserică, ori de averea și libertatea individuală a Românului, tot ce fac Ungurii dela putere, chiar și nedreptatea cea mai strigătoare la cer este bine făcută pentru ele. Ura ce domnes în tabăra scriitorilor maghiari în contra Românilor este așa de mare, încât nici chiar foile opoziționale maghiare, cari se luptă până la cuțite cu guvernamentalii, nu găsesc măcar un singur cuvânt de reprobare, când li se face un rău Românilor.

Rămân așadar pentru plângerile Românilor de ori ce soiu deschise numai colonele fo-

lor române. Aceste înregistrează abuzurile și nedreptățile, ce devin tot mai dese, dăr nu se găsește nimeni în sinul guvernului, care să ia notiță despre ele.

Dacă le vii creaturilor lui Tisza, cari nu încetă de altă parte a susținea, a insulta și a înegri pe Români, și cari numai atunci scriu despre ei, când au poftă să-i vorbescă de rău, decă, dicem, le vii cu câte un fapt de flagrantă nedreptăție și violentare comis în contra Românilor, îi răspund, că așemini abuzuri se întâmplă pretutindeni.

Pote să se întâmple și în alte țări fărădelegi, dăr aceea nu se mai întâmplă nicăieri, ca, decă se aduce în publicitate cazul de abuz, organele publice să nu i-a nici o măsură de îndreptare.

Intr'unul din numerii trecuți am vorbit de o barbară încălcare a averii și libertății unui țeran cinstit român de pe Câmpia. Credeți că a luat notiță despre acăsta vr'o foia maghiară? Credeți că guvernul, care se laudă a fi liberal, va face ceva cu scopul de a da satisfacțiune dreptului ofensat?

Așa ceva nu se întâmplă sub regimul „culturei” maghiare. Dăr se întâmplă că atunci, când bieții oameni loviți în existența lor de forță brutală a celor dela putere își iau băta în mână, spre a merge să-și caute dreptate, li se pun piedeci în cale și sunt chiar urmăriți pentru acăsta.

Istoria se repetă, și în privința acăsta nu stăm mai bine ați ca în timpurile cele mai crude. Casul următor ne dă o tristă dovadă, că în adevăr așa este.

În Nr. 132 al foiei noastre din anul curent am fost adusă scirea, că doi țărani români din Lacul negru în Biharia, au mers pe jos la Viena spre a se plânge la monarhul nostru în contra comasării nedrepte și nejustificate, ce voiesce să-o facă marele proprietar ungur de acolo, contele Zichy.

Acest contele unguresc voiesce să obțină întreg teritoriul cu sat cu tot, *er locuitorilor le cedă pădurile sale, unde vor avea să se mute în decursul de doi ani.* Va să dică înainte de a se muta sormanii locuitori români ar fi siliți să stăpănescă pădurea ca să-și câștige locuri pentru a se pute nutri.

Ni se comunică acum, că bieții țărani cari s'au dus la Viena, după ce au pribegit pe acolo câțva timp, fără a fi putut obține audiință, deorece Maiestatea Sa nu se afla în Viena, au fost arestați din partea poliției vieneze la ordinul organelor politice maghiare, fiind desemnați ca nisce *omeni periculoși și agitatori.*

Ce s'a mai întâmplat cu ei după arestare nu se știe.

Audiți acolo, doi țărani, cari merg la capul statului să-și caute dreptate, sunt declarați de regimul „constituțional” și „liberal” unguresc din anul Domnului o miă opt sute optzeci și șapte ca omeni periculoși și agitatori!

Se mai pomenesc un lucru ca acesta în vr'o țară din lume? Nici la semințiile selbatice credem, că așa ceva nu se poate petrece.

Dăr față cu Românii se vede că „liberalul” regim al lui Tisza e de părere, că tote i sunt permise. Și acăsta negreșit vine de acolo, că știe că încât na privesce pe noi nimeni nu-l mai controlează.

Cine a dus pe țărani români din Bihor la Impăratul? Negreșit că numai desparațiunea, eșită din convingerea, că la guvern și la omenii lui nu mai află dreptate, căci de sigur că aceștia sunt cu trup și suflet pe partea contelui unguresc.

Și pentru acăsta sunt urmăriti sormanii omeni, când într'un stat constituțional fie-

cărui cetățen ar trebui să-i fiă permis de a se adresa cu plângerile sale la capul statului.

Ce să mai dicem față cu acăsta leală putare „constituțională” a regimului unguresc?

Vom dice, că nu atât nedreptățile ce se comit în contra poporului român, cât mai mult faptul, că aceste nedreptăți fiind date pe față, nu se pedepsesc, este semnul cel mai învederat al decadenței, în care se află acăst regim.

Și cei ce-și bat joc de drepturi și de dreptate n'au avut încă niciodată un bun sfârșit!

Printul de Coburg și deputațiunea bulgară.

După cum ni se telegrafiasse din Durnkrut, deputațiunea bulgară a sosit în castelul Ebenthal la 16 Iulie; ea a fost întâmpinată de către secretarul principelui care a condus-o la castel. Primirea s'a făcut în sala de marmură. D. Tonceff, președintele msrei Sobranii, a remis principelui actul alegerii sale la tronul Bulgariei, pronunțând o alocuțiune caldă în limba bulgară și în limba franceză, la care principele a răspuns următoarele:

„Domnule președinte, domnilor! „Primesc cu recunoștință actul ce mi-l remiteți: rămân fidel făgăduințelor mele precum și rezoluțiunii ce am comunicat, chiar dela prima zi, națiunii ce m'a chemat. Decă ar fi cu puțință să urmez impulsionei inimei mele, aș alerga fără întârziere în mijlocul vostru spre a mă pune în fruntea națiunii bulgare; însă un principe ales de Bulgaria trebuie să respecte tratatele existente, și acăst respect va face puterea guvernului său și va asigura mărirea și prosperitatea națiunii bulgare. Sper că vom reuși a justifica încrederea ce ni-o arată sublima Părtă și a redobândi, cu timpul, simpatiile Rusiei căreia Bulgaria dădorece emanciparea ei politică, decă țera îi dădorece o mare recunoștință. Sper că vom ajunge în fine a obține adesiunea tuturor puterilor. Binevoii d-lor a conta pe devotamentul meu de care sper a vă putea da probe când va sosi momentul oportun. Curagiu, prudență, unire patriotică. Dumnezeu binecuvinteze sentimentele patriotice. Dumnezeu binecuvinteze Bulgaria și să-i facă un viitor strălucit.”

Principele a rostit acăst discurs în limba franceză și l'a cetit în urmă în limba bulgară.

După ce principele de Coburg a rostit discursul său, d. Tonceff a rostit în numele guvernului o alocuțiune ce a terminat-o în limba franceză, la care principele a răspuns: „Dați-mi voe să vă strâng mână și să vă presint mamei mele”. Prezentarea principesei Clementina a avut loc individual.

Sera la banchet, principele de Coburg a ridicat un toast căruia i-a răspuns d. Tonceff. După banchet, principele s'a întreținut îndelung cu membrii deputațiunii cari îl încungiu, insistând mai cu seamă asupra *meritelor Rusiei în Bulgaria.*

După cum comunică o telegramă din Viena, deputațiunea bulgară a avut o mare decepțiune în urma întrevederii sale cu principele de Coburg. Deputațiunea a și pornit îndărăt la Sofia.

Francia și Germania.

„Pol. Corr.” e informată din Berlin, că *dispozițiunea în Germania a devenit cu hotărâre dușmă față cu Franța.* Amăriciunea în contra Francesilor crește și orice represalii s'ar lua în Germania contra lor, au primi de sigur aprobarea generală. Totu se speră încă, că Germania nu va fi constrinsă să răspundă la provocările franceze cu primirea luptei ce i se oferă. Dăr decă cestiunea menținerii păcii ar veni în conflict cu cestiunea menținerii demnității Germaniei, atunci nu se va mai ține seamă de nici o altă considerațiune, afară de acăsta din urmă.

„France” din Paris a publicat în zilele acestea o scrisoare a generalului francez Mesny, care conține *o-fense contra Germaniei.* Generalul a călătorit prin

Lotaringia și fructul acestei călătorii a fost aceea scri-sore. Organul guvernului alsăo-lotaringian vorbindu despre scrisore, accentuează îndelunga răbdare a autorităților germane, care lasă pe astfel de personalități să cutiere liber teritoriul german. In viitor însă guvernul provinciei imperiale va observa o panică stricteță când e vorba de a le permite să stăruască francesi in provincia.

De altmintearea ura între cele două popore a ajuns până la extrem. Următoarele casuri, dintre cele multe, ne dau o viuă ilustrațiune despre gradul de ură și persecuțiune ce domnesce între cele două popore.

Intr'unu orășel s'ă făcuse unu botez. Nașa scă-pase in uliță nisce bombone. Polițaiul german culesse câteva de colore albă, roșie, albastră (erau și de alte color), le puse una lângă alta, conchise de aici că nașul și cu nașa voiseră să demonstreze in contra Germaniei, dresă unu proces verbalu și-i dădu in judecată.

Intr'o cafenea din Strassburg doi alsacien steteau la o masă și vorbeau franțuzesce. Unu oficeru superioru germanu se apropie de ei și-i provocă să nu mai vorbescă franțuzesce căci se găsecu pe teritoru germanu și trebuie să vorbescă nemțesce.

Unu Germanu din Candry, in Franța de Nordu, a scris Cassei sale comerciale, că elu e silitu să părăsescă Candry, pentru că mulțimea amenință viêtă lui și și a celorlalți Germani. Mai mult din ei d'abia ar fi scăpatu de mörte. Iritațiunea a fostu provocată de o serbare de gimnastică și de o conferință a ligei patriotice. Primarul a sfătuitu pe Germani să plece din orașu.

Când încordarea e atât de mare și amăriciunea o mai măresce și limbagiul diarelor, mai alesu altu celor germane, care devine pe di ce merge totu mai aspru, mai pöte fi siguru cineva, că diua de mâne nu va face să bubue tunulu?

SCRIRILE DILEI.

Maiestatea Sa monarhulu va pleca la 31 Augustu la manevre, și anume: anteu se va duce la Olmütz, și de acolo la Neutra. Oficeri străini, precum se presupune, voru asista numai la marile manevre finale dela Deva. Prințulu de coronă va asista abia la manevrele de infanteria dela Deva, pe când Maiestatea Sa și Archiducele Albrecht voru fi de față la manevrele de cavaleria ce premergu.

—x—

Cu privire la raportulu apărutu in Nr. 128 alu fōiei nōstre despre alegerea de deputat din Turda ni se trimite din partea d-lui subnotarū Iōnū Cădariu din Sindu o rectificare, in care se dice, că nu sunt adevărate cele di-se cu privire la persōna d-lui preotū din Copandū, Ioanū Pătăceanu, că adevă acestu ar fi mersu să cōrtescā în favōrea candidatului unguru pe alegătorii din Ceanul deșertu. D-lū Cădariu spune din contră, că d-lū preotū din Copandū, împreună cu alți vecini ai sēi, a lucratu din tōte puterile pentru observarea pasivității. Numai din întâmplare — dice d-lū Cădariu — s'a întâmplat totuși, că din comuna d-sale au luat parte alegătorii romani la alegere, deōrece in presera alegerii aceștia au fostu duși la alegere in absența de acasă a d-lui preotū. Mai asigură d-lū subnotarū, că părintele Pătăceanu nu a votat deși a fostu in Turda pe timpul acelu. — Dēcă cum spune d. subnotarū Cădariu stă lucrulu și nu cum ni s'a raportat de corespondentulu nostru, in care avem tōtă încrederea, cum să face că d. preotū Pătăceanu n'a avut curagiulu să

se rectifice însuși? Totu trebuie că nu e lucru curat la mijlocu.

—x—

De asemenea ne trimite d-lū invētoru din Sănpetru de lângă Hațegu, Gheorgiu B. Reitescu, o rectificare cu privire la raportulu publicat in Nr. 129 alu „Gaz. Trans.“ despre decursulu alegerii de deputat din Hațegu. La acestă alegere — dice d. Reitescu — d-sa nu a luat parte, ci numai din întâmplare fusese in diua alegerii in Hațegu, cu scopulu de a consulta pe d-lū protopopu in privința statoririi diiei de esamenū. D-sa se provocă și la martorii și cu cuvenită mândria ne spune, că cu marī miseriei și neajunsuri are a lupta, dēr cu tōte aceste scōla s'a este la înălțimea chemării sale și elu își cunōsce datoria sa de invētoru românū. — Ne bucurăm de rectificarea d-lui Reitescu, deși in corespondentulu nostru avem tōtă încrederea, dēr cum D-șeu tocmai diua de alegere și-a ales-o să mērgă in Hațegu? Sperăm că altădată întâmplări de aceste se voru evita.

—x—

Din Zengg se telegrafiază: Poliția a arestatu pe procuristulu firmei Cikota, unu Dalmatinu cu numele Carol Didolici, care e bănuitu că a trimis din Fiume scrisori amenințătoare la 40 de persōne de aci, canonici, funcționari, omeni de afaceri, pensioniști ș. a., cari la ultima alegere au votat pentru ministrulu Bedekovich. Cercularulu conține ca frontispiciu unu capu de mortu, apoi inscripțiunea: „Listă de numele alegătorilor infecti.“ Urmēză apoi in ordine alfabetică numele alegătorilor cari au votat pentru Bedekovich.

—x—

„Gazeta oficială“ din Viena publică o ordonanță a ministrulu de finance permițēndu, de acord cu guvernulu ungurescu, exportarea absolută a cailorū prin punctele: Oderberg, Osiviecin, Szakowa, Podwoloczyska, Itcani, Șemlinu, Orșova, Brașovu și, cu orecari restricțiuni, prin alte puncte dela graniță.

—x—

Ni se scrie din Chiusa, cu data 16 Iulie c.: „In comuna Chiusa, comitatulu Solnocu-Dobēca, cerculu Becleanului, in 12 Iuliu a. c. la 3 ore p. m. a izbucnit unu focu grōsnicu care, ajutat de vēntu, abia intr'o oră și câteva minute a mistuit 10 case, 12 șiuri și grașduri și totu ce s'a aflatu pe lângă ele. Omenii erau la câmpu, casele singure și incuiate, mulți dintre nefericii au rămasu chiar cu nemica. Paguba se calculēză la 4145 fl. v. a. Asiguratū n'a fostu nici unulu. — Unu chiusanu.“

—x—

Comisiunea administrativă a comitatului Hont, serie „P. Naplo“, a suspendatū din postu pe fisolgăbirul Bertold Nigrovici, care fusese pus in stare de acușățiune de cătră curiă și condamnat de tribunalulu din Ipolsay pentru diferite abususuri electorale.

—x—

Negocierile între guvernulu românū și cassa Frasinetū din Marsilia pentru înființarea unei companii române de navigațiune pe Dunăre, se urmăresc cu mulți sorți d'a se ajunge la o invoieală. Cu aceste negocieri se ocupă cu deosebire d. Aureliand.

—x—

Casulu de coleră ce s'a ivit in Racz Almas s'a constatat de Dr. Karolyi, care a făcutu autopsia cadavruului țeranului George Sudar, ca avēndu tōte simptomele colerei asiatice. Casulu acestu e singuraticu.

—x—

Relativu la defraudarea dela oficiulu orfunalū din Raab se comunică, că până acum s'a constatat lipsa

a 8 mii fl. Espanolū a suspendatū din postu pe primarulū și președintele oficiulu orfunalū Franz Lacza, pe protofiscalulu orășenescu Dr. Alexiu B-lez y. pe vice-fiscalulu Eugen Kiss, pe consiliieri magistratului Ladislau Kozits și Franz Czup, și in contra lorū a pornit cercetare disciplinară, ēr pe averea lorū mișcătoare și ne-mișcătoare s'a ordonat secevestru până la suma de 60 mii florini.

—x—

In nōptea de 15 Iulie unu nou incendiu a izbucnit in Botoșani, care a prefăcut in cenușe 15 case.

—x—

In posesiunea unei persōne din Sinaia se află o cupă de argintū găsită in Transilvania, pe care se află g avatū cu litere chirilice numele Alexandru Moruzzi, precum și portretulu sēu.

—x—

O telegramă din Essen, dela 15 Iulie anunță, că marile inventatorū și fabricantū de tunuri, cari pōrtă numele sēu, Krupp, a muritū.

—x—

Reuniunea femeilorū slovace „Jivena“ va întocmi in Turoț St.-Marton o esposițiune de industriă textilă și cusătur. Se vede că nu i-a datū guvernulu ungurescu mâna să o interdică.

Mocsary și naționalitățile.

De curēndu a fostu visitatū Mocsary in Andoruk, comitatulu Borsad, unde locuesce, de cătră redactorulu fōiei „Borsad Miskolezi Közlöny“, care a publicatū între altele următoarele amērunte despre întrevorbirea ce au avut-o:

Mocsary atribue căderea sa la alegerea din Neoplanta împrejurării, că alegătorii invoitū cu tendințele politice ale lui Polit n'au votat pentru dēnsulu, fiindu că Polit și soții sēi au declaratū, că programulu lui Mocsary nu consună cu programulu lorū. De altmintearea prin rezultatulu alegerii din Neoplanta, Mocsary nu e sdruncinat in vederile sale de până acum. Chiar și până acum nu l'a condusū vre-o deosebită inclinare cătră naționalități ori vre-unu umanismu bolnaviciosu, ci simplu interesulu statului. E fōrte îngrijatū de sōrtea națiunei maghiare și a statului. Nu se pōte aștepta consolid rea statului ungaru, cându o jumătate a populațiunei stă pe picioru de răboiu față cu cealaltă. Politica austriacă e fōrte bine invoită cu aceea, că naționalitățile se ațită totu mereu prin continuele încercări de maghiarizare, căci ea va băga in buzunarū fructele acestei activități. Potu fi considerați naționaliști ca omeni buni ori rēi, acestă vedere însă nu e ertatū să influințeze politica ce e a se urma față cu ei. Trebuie să trăim cu ei, ori-ce felu de omeni arū fi, in această privință însă singurul mijlocu bunū constă intr'aceea, ca să se evite totu ce dă întemeiată pricină la gravamine. Necontestabilu e, că totdeuna voru fi nemulțămii și agitatori, dēr exclusiv cu privire la aceștia ar trebui să se valideze privirea, că naționalitățile nu le poți mulțami.

Totdeuna se dice: poporul e bunū, numai agitarii suntū rēi indiviți. Dēr nu trebuie să se trecă cu vederea, că marea masă a naționalităților se află cu totul in mâinile agitatorilor, și adevă numai de aceea, fiindu că ei se potu provoca continuu la gravamine, la încălcări. Dēcă straturile de jos ale naționalităților, care formēză marea masă a aceloră, arū avē consciința, că nu suntū încăleci, că nu-i amenință nici unu pericolu mai apropiatū ori mai îndepărtatū, atunci îndădaru arū vorbi agitatorii. Dēcă legea de naționalitate din 1868

FOILETONU.

(5)

Misterele Venetiei.

de Edouard Didier, traducere de Ioanū S. Spartali.

II.

Nicoloții și Castellanii.

Intre Canalulū Mare și Giudecea era p'atunci, și se pōte vedē și aci aproape in aceeași stare in care era pe la jumătatea secolului 15, o piață nu tocmai mare unde se făceau in fiacare anū totu la aceeași epocă petreceri publice ciudate.

Piața era străbătută de unulu din canalurile cari suntū și aci in Venetia unu felu de artere ce ducū sângele dela margini spre inima mării cetăți. Apele acestea sunū, vorbindu adevēru, singurele căi de comunicare in Venetia, de vreme ce nu se pōte ține sēmă de uliciōrele intitulate cu numele de strade. Ș'apoi trebuie să mai spunemū că p'atunci pe uliciōrele acestea mai că nu se putea umbla.

Piața de care vorbimū se chema piața Nicolotiilor și a Castellanilor, in onōrea petrecerilorū și a luptelorū ce se făceau acolo in fiacare anū in sēra diiei când dogele se cununa cu Adriatică.

Dēr ce erau Nicoloti și Castellani? Nisce tineri aleși dintre cei mai voinici gondolieri dela Rialto și pescari chioggioți; cățiva facchini din portu, dēr puțin, erau câteodată admiși la luptă.

Se lupta pe unu podu fără parmaclicu, după cum erau mai tōte podurile in Venetia pe atunci. Podulu acestu, aruncatū peste canalulū care împărțea orașulu in

douē părți aprōpe egale, era tocmai in centru. In amēndou colțurile opuse ale ghizdului erau săpate douē tipare mari de picioru de omū.

Vomū vedē mai târziu la ce slujeau acele tipare, cari esistă și aci.

Amēndou cetele protivnice, compuse fiacare din câte 12 tineri, erau aședate, in apropiare, de o parte și de alta a podului. Fiacare cētă era îmbrăcată uniformu in costume cu fețe bătăiose, verți pentru Nicoliti, roșii pentru Castellani. In fruntea fiacarei cete steteau câte 2 judecătorū ai luptei.

Piața se umplu numai decătū de poporenți, fiacare luându-și locu după fantasia sa ori mai bine după simpatia sa și arborandū chiar colorile luptătorilorū după cum se face aci la boat race (regate, întrecere pe apă) din Oxford și din Cambridge. Ferestrele caselorū vecine erau încărcate de privitori; pretutindenți, și pe invelitori chiaru se vedeau numai capete.

Țeodată unulu dintre judecătorii luptei ridică mâna și făcu sēmă că voia să vorbescă. Se făcu o tăcere relativă, adevă in loculu strigătelorū vesele urmă unu sbirnițu surdū care sēmēna cu alu unui roi de albine. Judecătorulu vorbi astfel:

— Tineri, aveți să vă luptați; fiți leali! O să se tragă la sorți numele celor dintăi doi luptători. Acela din doi, Nicolotu sēu Castellan, care va fi biruitu, va trebui să rămān pe podu s'astepte asaltulu celui d'al doilea, pe urmă p'alū unui alu treilea luptătoru din partidulu opusū, până când va fi însuși biruitu.

Tineri, acela dintre voi care va birui pe toți pe rēndu, va rămān singuru stăpānū pe podu, după ce

partidulu protivnicu va fi cu deservirșire sleitū. Aide, Castellan, încercați să răsbunați înfringerea vōstră din anulū trecutū, voinici Nicoloti, fiți victorioși ca și in rēndulu trecutū.

Discursulu acestu micu, care, trebuie s'o mărturisimū, nu strălucea prin elocvență, fū primitu, dēcă nu cu huiduieli, celū puțin cu strigăte nerăbdătoare.

— Lupta! lupta! striga fiacare.

— Sē vă vedū Nicolotiilor!

— Sē vă vedū Castellanilor!

Numele Nicolotiilor și alu Castellanilor fură puse in douē pālării deosebite, pe urmă din fiacare se trase câte unulu.

— Pietro din partea Nicolotiilor și Zaharia din partea Castellanilor! di-se judecătorulu luptei.

Tinerii cu numele acestu eșiră din grupulu din care făceau parte și suiră cele patru trepte cari duceau la colacul podului. Acolo fiacare își puse piciorulu intr'unulu din tiparele de care am vorbitū, întințēndu piciorulu dreptu așa ca să întâlnească in mijloculu ghizdului piciorulu dreptu alu adversarului. Astfel puși cei doi luptători tăiau podulu in diagonală.

— Incepeți! di-se judecătorulu luptei

Amēndoi voinicii întinșeră brațele pentru ca să s'apuce. Lupta sta in aceea, că unulu dintre luptători trebuia s'arunce pe protivniculu sēu in canalū fără ca elu să se clintescă din locu: se întâmpla uneori că amēndoi cădeau de odată și atunci bunii Venetiani nu mai puteau de bucuria. Așa se și întâmplă cu cei doi dintăi luptători.

Se traseră la sorți alte douē nume și lupta începū

s'ar fi ținut acurată în litera și spiritul ei, li s'ar fi smulsă agitatorilor cele mai periculoase arme. De altminteralea nici agitatorii nu țin la programele lor până la cea din urmă iotă; se poate vorbi cu ei. Asta-i o împrejurare importantă, căreia opinia publică nu-i dă atențiunea rezervată. Dacă aș fi fost ales de deputat în Neoplanta, dișe Moesary, acesta nu mi-ar fi impus față cu naționalitățile nici o nouă îndatorire, care ar fi venit în colisiune cu simțimentele mele patriotice. Prin vorbirile și scrierile mele am făcut servicii naționalităților, de aceea ele au votat pentru mine și cu acesta eram achitați unii față cu alții.

Moesary declară în fine, că cestiunea naționalităților e o rană deschisă pe corpul națiunii, care cu mijloace paliative nu se poate vindeca. Trebuie a se îngriji de o temeinică vindecare, altfel ar pute deveni periculoasă pentru viața statului. Acesta afacere e, pe lângă cestiunea de drept public, cea mai importantă și va fi petra de încercare a destoiniciei politice a națiunii maghiare, că ore afla-va *modus vivendi* cel corect față cu naționalitățile.

Sciri militare.

România. — Regele a aprobat planul alcătuit de marele stat major al armatei pentru manevrele de estimp. Se știe deja că cu ocaziunea acestor manevre care se vor face către sfârșitul lui August, se va face și o încercare de mobilizare a unui corp de armată. Regele a și iscălit decretul pentru chemarea sub drapel a rezervelor acelui corp.

Dare de sémă,

despre activitatea societății de lectură „Andrei Saguna” a elevilor dela institutul Andreian în cursul anului școlar 1886/7.

A. În general. Sub conducerea d-lui director seminarial Ioan Hannia societatea amintită s'a constituit în ședința din 21 Septembrie 1886 în modul următor: Președinte: D-lu Dem. Comșa, profesor seminarial, vice-președinte: Em. Popescu, cl. an III; redactor: A. Trifu, cl. an. III (înlocuit mai târziu prin Al. Rușdea cl. an. III); notari pentru corespondență: V. Pop, cl. an. III; notari pentru ședințe: I. Teculescu, cl. an. II; bibliotecar: A. Oprea, cl. an. II; vice-bibliotecar: I. Nicoră, ped. an. I; membrii în comitet: Ios. Blaga și St. Rusu, cl. an. III; I. Breju și D. Câmpănu, cl. an. II; N. Cărpinișan și G. Enescu, cl. an. I; Rom. Jurca ped. an. III și G. Daniilă, ped. an. II.

Societatea a ținut în cursul anului școl. 26 ședințe, și anume 23 ordinare, 3 extraordinare.

Alară de acestea societatea a mai ținut o ședință publică festivă în memoria Marelui Andrei, în presera zilei Sf. Andrei, cu care ocaziune a rezultat un venit curat de 97 fl. 36 cr. în favorul fondului societății.

Numărul membrilor societății la finea anului școl. a fost 99, între cari 97 ordinari și 2 ajutători, anume 72 din cursurile clericale, 17 restul de 25 din cursurile pedagogice.

B. În special. Activitatea societății a fost de două categorii: *literară și administrativă.*

a) În discuțiune s'au luat 23 lucrări, parte științifice și literare, parte poetice. Din acestea s'au indus în foia societății „Musa” 20 piese.

Elaboratele din prosă aparțin parte teologiei și literaturii, parte istoriei și științelor naturale; poeziile au fost lucrări originale, alară de o colecțiune de poezii populare și o traducere din limba franceză.

În decursul anului s'au declamat în ședințele societății 16 poezii dela diferiți autori. În total s'au adunat pentru foia „Musa” 22 piese, cu 8 mai multă ca în anul școl. precedent, — semn învderat, că activitatea literară a societății a mers progresând. În

erși și se urmă cu sorți variabili aprupe o jumătate de oră, însă fără incidente însemnate. Și Nicoloi și Castellanii s'arăt au aprupe d'aceiași putere și nici unul din ei nu ajunsese încă să pasioneze pe public.

Nu mai rămăseseră decât 4 Castellanii în potruva a 6 Nicoloi, când judecătorul luptei strigă:

— Giacomo pentru Castellani!

Un flăcău frumos ca de 25 de ani, purtând corile stacojii ale Castellanilor, eși din rânduri și se sui pe pod, unde mina lui bună provocă un murmur de aprobare. Era un gondolier dela Rialto foarte vestit pentru puterea lui, și toți partizanii lui îl încurajau cu vorbe:

— Nu te lăsa, Giacomo, fi tare!

În vremea asta judecătorul luptei scosese și numele celălalt:

— Leonardo pentru Nicoloi! dișe el.

Un bărbat lat în spete, cu înfățișarea cam seltatică, apăr pe colacul podului.

— Nu este Leonardo! strigară 20 de voci.

— Nu! nu! răspunseră o sută altele.

— Este sergentul Bartolomeo! dișă alte voci.

Strigăte amenințătoare în potruva sergentului încep să s'auă în mulțime. Falsul Leonardo se uita cu dispreț împrejur. Unul dintre judecătorii luptei creșu de cuviință să s'amestice. După ce reclamă o tăcere pe care cu greu o dobîndi, întrebă pe acela în potruva căruia strigau toți:

— Nu ești tu Leonardo?

(Va urma.)

ce privește declamațiunile, de asemenea se pte constata un spor de 9 piese față de anul trecut.

b) Relativ la afacerile administrative ne mărginim a releva mai întâiu: Tipărirea catalogului cărților aflate în biblioteca societății. Această afacere s'a fost totu trăgănat mai mult ani de-a-rëndul mai ales din cauză, că abia în anul de față a fost posibilă o arangiere deplină corectă a cărților. Tipărirea acestui catalog răspunde unei trebuințe adencu simțite.

O altă afacere administrativă de importanță au fost deprinderile practice în viața constituțională a bisericei noastre. Spre acest scop societatea s'a prefăcut în sinod parochial, alegend un comitet cu însărcinarea de a presenta un rațiociniu bisericesc în regulă și totodată a pregăti cele de lipsă pentru alegerea de paroch. Rațiociniul s'a luat apoi în discuțiune amărunită, er alegerea de preot s'a efectuat în tocmă conform prescripțiilor în vigoare, desbătendu-se pe larg asupra procederei de urmat și ilustrand cestiunea prin exemple practice.

Rămăne să adăugem, că în săptămânile din urmă societatea s'a asigurat pe timp de 6 ani atât cărțile cât și mobilierul și archiva sa în contra focului.

Comitetul societății și-a început activitatea cu ședința d-to 27 Septembrie 1886, alegendu-și de notari și raportori pe membrul Ios. Blaga.

Comitetul a ținut în decursul anului 35 ședințe și anume 28 ordinare și 7 extraordinare.

Ca organ executiv al societății, comitetul a priveghiat mersul afacerilor îngrijind de executarea concluserilor aduse de societate și întreprindend toți pașii necesari întru promovarea intereselor societății. Lucrarea de căpetenie a fost censurarea și dările de sémă asupra elaboratelor lor încurse, cum și procurarea de cărți, ținerea bibliotecii în ordine etc.

La începutul anului biblioteca consta din 1411 opuri în 1523 volume și 281 fascicule. În decursul anului biblioteca s'a sporit cu 87 opuri în 90 volume și 4 fascicule. Biblioteca numără astăzi 1498 opuri în 1613 volume și 285 fascicule, la care sumă adăugend cărțile aparținătoare bibliotecii patristice și anume 45 autori (S. Parinți) în 59 volume și 38 fascicule, rezultă suma de 1543 opuri în 1672 volume și 324 fascicule.

Înmulțirea bibliotecii a rezultat parte din donațiuni, parte din procurări făcute pe spele societății cum și prin compactarea unor diare și foi periodice.

Între marinimoșii donatori se numără: Academia română; Academia din Cernăuți; Societatea „România jună”; Reuniunea rom. de cântări în Sibiu; Direcțiunea gmn. din Beuș și următorii P. T. domni: Nicolau Popea, archimandrit și vicar; Zacharia Boiu, asesor consist.; Ionu Popescu, profesor de teologie; Simeon Popescu, protopresbiter; D. Făgărășanu și Moldovanu, profesori gmn.; S. Moldovanu, profesor gmn.; Dr. I. Crișanu, profesor de teologie și N. Putnoky, profesor gmn.; Const. Dimianu, paroch în Brețu; G. Moianu, învățător și Iuliu Piticu, ped. a. I. Aici este locul să adăugem, că în Ministeru de culte și instrucțiune din București a binevoit a dona societății opul atât de prețios: Biserica episcopală a mănăstirei „Curtea de Argeș”.

Suma cărților primite prin donațiuni e 27 opuri în 27 volume și 4 fascicule.

Prin compactarea unor diare și foi periodice biblioteca s'a sporit cu 12 opuri în 12 volume.

Față de anul trecut școl. biblioteca arată un spor de 34 opuri în 35 volume.

În cursul anului școl. de față societatea a primit grătit următoarele diare și foi periodice: 1. Advocatul popular, 2. Amicul Familiei, 3. Biserica Ortodoxă Română, 4. Biserica și școlă, 5. Bălaurul, 6. Candela, 7. Convorbiri pedagogice, 8. Deșteptarea, 9. Economia Națională, 10. Foia bisericească, 11. Foia scolastică, 12. Foia diecesană, 13. Familia, 14. Gazeta Transilvaniei, 15. Gazeta Sătenui, 16. Lumina pentru toți, 17. Luminatorul, 18. Românische Revue, 19. Pedagogul Român, 20. Telgrafu Român, 21. Transilvania, 22. Tribuna, 23. Sieb. Deut. Tageblatt. Abona e din averea societății au fost: 1. Convorbiri literare și 2) Școlă și Familia.

De present biblioteca reprezintă o valoare de 2994 fl. 33 cr. cu 260 fl. 18 cr. mai multă ca în anul trecut, excepționand valoarea catalogului cărților bibliotecii. Acest catalog tipărit în 600 exemplare reprezintă o valoare de 96 fl. 45 cr.

Averea societății în bani gata este de 565 fl. 54 cr. Subtrăgend spelele din anul acesta în sumă de 363 fl. 30 cr. din venitele în sumă de 279 fl. 13 cr. rezultă cu finea anului un deficit de 84 fl. 17 cr., care s'a acoperit din economiile anilor precedenți. Acest deficit este motivat prin cumpărarea mai multor cărți a căror trebuință era adencu simțită și cu deosebire prin tipărirea catalogului cărților bibliotecii, amintit mai sus, der prin vinderea acestuia spelele se vor restitui succesive cu prisos.

Archiva s'a sporit în decursul acestui an cu 108 piese.

Colecțiunea numismatică consta cu finea anului școl. 1885/6 din 86 bucăți. În decursul acestui an a crescut prin donațiuni cu 28 bucăți. Cu finea acestui an școl. deci colecțiunea numismatică constă din 114 bucăți.

În anul acesta ca și în cei precedenți, societatea a avut la dispoziție două odăi în localitățile seminariale. În una din aceste odăi au fost aședate dulapurile bibliotecii; 3) celalaltă a servit ca sală de lectură.

Mobilierul s'a sporit cu un dulap pentru archivă. Mobilierul întreg reprezintă o valoare de 286 fl. 12 cr., 3) er recheșitele de 126 fl. 53 cr.

Întreaga avere a societății computată în bani reprezintă o valoare de 3985 fl. 69 cr.

Până a nu termina această scurtă dare de sémă, fiă-ne permisă a exprime în numele societății cele mai căldurose mulțămiri Onoratorilor Redacțiunii dela foile a-

mintite, cum și număroșilor donatori și spriginitori ai societății noastre.

Sibiu, 24 Iunie st. v. 1887.

Emilianu Popescu,
președ. comitetului.

Iosif Blaga,
not. și raportor comit.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

CONSTANTINOPOLU, 18 Iulie. — Sir Drumond Wolf, trimisul englesu, care a încheiat cu Turcia convenția egiptenă, a plecat de aci fără să se fi ratificat convențiunea și fără să fi fost el însuși primit în audiență de plecare. Audiența era destinată pe Vinerea trecută, der nu s'a ținut. Ambasadorul germanu a stătit pe Sultanu să ratifice convenția, der Sultanul a declarat, că convenția în forma actuală ar face sânge rău în lumea musulmană.

NEAPOLE, 18 Iulie. — În urma spargerei țavei principale a apeductului, orașul stă de două zile fără apă. S'au întemplat din această cauză escese, care au fost supimate cu puterea armelor.

INNSBRUCK, 18 Iulie. — Impăratul germanu sosese aci după amedă aflându-se în călătorie spre Gastein. Măne își continuă călătoria.

DIVERSE.

Isvoru nou de petrolu. — Aprupe de Peklenicza în cercul Csakathurn din comitatul Zala s'a descoperit un isvoru de pcură. Un consorțiu din Viena a și cerut guvernului ungurescu dreptul d'a exploata acestu isvoru de petrolu.

Incendiu mare. — Orașul rusesc Witebsk a devenit mare parte o pradă a flăcărilor. Au ars 413 case între cari o bancă, poliția și 6 școle. Mulți oameni au ars. 7,000 sunt fără asil.

Jidov condamnât. — În Seraievo, capitala Bosniei, s'a judecatu procesul unui furnisor militar jidanu, Baruch, care a înșelat statul cu mai multe milioane de fl. — Principalul culpabil a fost condamnat la 5 ani închisore grea.

Bandă de tâlhari, cari bantuiu în plasa Filipesci, jud. Prahova, s'a prinsu de către primarul comunei, Marginent-Monastiri, Andrei Rădulescu. Ei sunt, cum spune „Democratul”, nise țigani căldărari unguresci poposiți cu corturi în spatele comunei Vlădeni. S'au găsit suterane în pădurea Băleni cu felurite obiecte de valoare. Doi dintr'ensii nu s'au putut prinde.

Cutremuru de pământu. — În Vinga s'a simțit în 10 Iulie n. un cutremuru de pământu forte violentu cu direcțiunea dela nordu spre sudu. Mișcarile a fost însoțite de o detunatură înăbușită și a durat mai multe secunde. S'au derimat câteva ziduri de case și coșuri (urlăie) și turnul bisericei catolice s'a crăpat în două locuri. Au mai fost dăunate edificiul școlar, al judecătoriei de cerc și al ospătăriei celei mari.

Pe rugu. — Din plăcutul oraș Nagy-Maros se povestese despre un evenimentu prea tragicu, ce s'a întemplat acolo în noptea de Marți, 30 Iunie. O femeie tină și frumoasă este eroina acestei tragedii lugubre. Iulia Niedermüller era fiica unui birtășu din Nagy-Maros; acum trei ani ti întorsese capul un flăcău. Ea deveni mamă. Spre a nu fi de batjocură în locul său natal, ea intră în serviciu în Budapesta, lăsându-și copilul în îngrijirea mamei sale. Acum o lună și jumătate Iulia își pierdu servițiul și se întorse acasă la Nagy-Maros. Părinții ei sunt nise țărani cinstiți, care acum împărtășescur sörtea tuturor locuitorilor din Nagy-Maros: Ei luptă cu miseria, de când filoxera li-a pustiit viile, din care trăesc. Cu tôte astea părinții primă bine pe fiica lor. Der Iulia nu se simți bine în casa părintescă, vëndu că deusa și copilul său erau o greutate pentru casă. Pte va mai fi auditu și vre-o vorbă grea dela mamă-sa, ș'apoi fata nu era bine vëndută nici de femeile de etatea ei și tôte astea făcură pe nefericita fată să ia o hotărare teribilă. Își puse în cap să-și ia viața sa și a copilului și alese un chip de mörte de o crăime nespasă, nenorocirea luându-i mințile. Într'o sëră își luă copilul și plecă din casa părintescă. Ea se duse pe un delu, adună uscături, făcu un rugu, turnă peste elu petrolu, adus într'o sticlă, și-i puse focu. Când începură să se înalte flăcările, ea luă copilul în brațe și sări în focu. Alaltăieri dimineața fură găsite acolo două cadavre carbonisate. — Acesta întâmplare tragică a produs cea mai mare emoțiune în poporația din Nagy-Maros, precum și între familiile din Budapesta, ce au venit acolo în vilegiatură.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la burza de Viena
din 15 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	101.55	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtie 5%	87.75	Despăgubire p. dijma de	100.—
Imprumutul căilor ferate	151.40	vinu ung.	100.—
Amortisarea datoriei căi-		Imprumutul cu premiu	122.75
lor ferate de osti ung.		ung.	122.75
(1-ma emisiune)	97.90	Losurile pentru regularia	122.75
Amortisarea datoriei căi-		Tisei și Segedinului	122.75
lor ferate de osti ung.		Renta de hârtie austriacă	81.50
(2-a emisiune)	127.—	Renta de arg. austr.	83.25
Amortisarea datoriei căi-		Renta de aur austr.	112.20
lor ferate de osti ung.		Losurile din 1860	137.—
(3-a emisiune)	115.50	Acțiunile băncii austro-	889.—
Bonuri rurale ungare	104.50	ungare	889.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.50	Act. băncii de credit ung.	284.75
Bonuri rurale Banat-Ti-		Act. băncii de credit austr.	281.—
mișu	104.40	Argintul — Galbini	5.95
Bonuri cu cl. de sortare	104.50	Impărătesci	10.08
Bonuri rurale transilvane	104.90	Napoleon-d'ori	62.20
		Mărci 100 imp. germ.	126.60
		Londra 10 Livres sterline	

Cursul pieței Brașov
din 16 Iuliu st. n. 1887

Bancnote românești	Cump.	8.63	Vend.	8.65
Argint românesc		8.55		8.60
Napoleon-d'ori		9.97		10.01
Lire turcesci		11.34		11.37
Imperiali		10.34		10.37
Galbeni		5.89		5.94
Scrisurile fonce. Albina 6%		100.—		102.—
" " " 5%		98.—		99.—
Ruble Rusesci		109.—		110.—
Discontul		7—10%		pe an.

Iosif Blasko,
hotelier

în

Sz.-Szt.-György

s'a mutat în

HOTELUL MARE.

Nr. 695—1887.

Concursu.

La școlile reuniunii foștilor grănițeri din regimentul I. rom. sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățător dirigent la școala din Cugieriu, comitatul Huniădorei, cu salariu anual de 350 fl. apoi cuartir și lemne de foc.

2. Postul de învățător dirigente la școala din Vestem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. diu fondul scolastic central, precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățător secundar la școala din Sina, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. v. a. din fondul scolastic central, cuartir și lemne după trebuință; în fine

4. Totu la Sina postul de învățător adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

Reflectanții la aceste posturi au să-și subțernă suplicele instruite cu diploma de calificare din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. n. la:

Comitetul administrativ al fondului și școlilor foștilor grănițeri din regimentul I. rom. în Sibiiu.

1—3

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la Buouresoi:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amiez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amiez.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela Buouresoi la Brașov:

Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sera.
Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amiez.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Râșnov-Zărnesc-Bran: 12 ore 30 min. după amiez.
b) " " " Zărnesc: 4 ore după amiez.
c) " " " în Săcuie (S. Georg): 1 ora 30 minute noaptea.
d) " " " la Făgăraș: 4 ore dimineața.
e) " " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Râșnov-Zărnesc-Bran la Brașov: 10 ore înainte de amiez.
b) " Zărnesc la Brașov: 9 ore a. m.
c) Din Săcuie la Brașov: 6 ore sera.
d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.
e) " Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sera.

Mersul trenurilor

Valabil de la 1 Iuliu st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teluș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren de pers.
București	—	4.30	—	7.30	Viena	11.10	—	—	—
Predeal	—	—	—	1.14	Budapesta	7.40	2.—	7.40	6.18
Timiș	—	9.12	—	—	Szolnok	11.05	4.05	10.42	9.38
Brașov	—	9.35	—	1.45	P. Ladány	2.02	5.47	2.02	12.02
Feldiara	7.20	10.12	—	2.32	Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01
Apăta	7.57	—	4.47	—	Venția-Orădii	—	—	—	2.08
Augustin	8.24	—	5.28	—	Fudi-Oșorhei	—	—	—	2.19
Homorod	8.47	—	5.59	—	Teleag	—	7.33	—	2.41
Hășfal	9.29	—	6.49	—	Vad	—	8.04	—	3.24
Sighiș	9.37	—	8.35	—	Bratca	—	—	—	3.47
Elisabetopol	10.53	—	9.02	—	Bucia	—	8.58	—	4.33
Medias	11.00	—	9.12	—	Ciucia	—	9.28	—	5.15
Copșa mică	11.34	—	9.56	—	Huedin	—	—	—	5.33
Micăsasa	12.03	—	10.37	—	Stana	—	—	—	5.53
Blașu	12.26	—	10.59	—	Aghirș	—	—	—	6.05
Crăciunel	12.42	—	11.16	—	Glărbu	—	—	—	6.20
Teluș	1.11	—	12.16	—	Nedișu	—	10.31	—	6.38
Aiud	1.23	—	12.33	—	Clușa	11.00	—	—	7.08
Vintul de sus	2.06	—	1.51	—	Apahida	11.19	—	—	7.36
Uiora	2.27	—	2.18	—	Chirș	12.33	—	—	9.16
Cucerdea	2.49	—	2.48	—	Cucerdea	1.01	—	—	9.53
Chirș	2.56	—	2.56	—	Uiora	1.11	—	—	10.—
Apahida	3.12	—	3.64	—	Vintul de sus	1.18	—	—	10.09
Clușa	3.46	—	4.51	—	Aiud	1.05	—	—	10.19
Nedeșu	5.01	—	5.28	—	Teluș	1.46	—	—	10.48
Chirș	5.21	—	5.56	—	Crăciunel	2.25	—	—	11.55
Blășu	—	6.01	—	6.37	Blașu	2.50	—	—	12.34
Chirș	—	6.19	—	6.58	Micăsasa	3.03	—	—	12.52
Aghirș	—	—	—	7.14	Copșa mică	3.35	—	—	1.34
Stana	—	—	—	7.29	Medias	4.01	—	—	2.13
Huedin	—	7.12	—	7.56	Elisabetopol	4.20	—	—	2.46
Ciucia	—	7.41	—	8.18	Sighiș	4.57	—	—	3.31
Bucia	—	—	—	8.58	Hășfal	5.42	—	—	4.32
Bratca	—	—	—	9.15	Homorod	6.01	—	—	5.02
Vad	—	8.20	—	9.34	Augustin	7.27	—	—	6.53
Mező-Telek	—	8.46	—	9.53	Apăta	8.08	—	—	7.43
Fogyi-Vásárhely	—	—	—	10.28	Feldiara	8.36	—	—	8.23
Venția-Orădii	—	—	—	10.47	Brașov	9.06	—	—	9.02
Oradea mare	—	9.11	—	10.57	Timiș	9.46	5.37	—	9.52
P. Ladány	—	9.16	—	11.07	Predeal	—	—	—	—
Szolnok	—	10.37	—	11.19	București	—	—	—	—
Oradea	—	10.37	—	11.19					
Vintul de sus	—	12.20	—	1.33					
Uiora	—	12.20	—	1.33					
Cucerdea	—	2.15	—	1.33					
Chirș	—	10.05	—	1.33					
Apahida	—	2.15	—	1.33					
Clușa	—	8.00	—	1.33					

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.

Tipografia ALEXI Brașov.

Hărtia din fabrica lui Martin Kopony, Zărnesc